Izhaja:
10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.
Rokopisi se ne vračajo.
Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:
za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:
Upravništvu „Mira“, v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV. V Celovcu, 10. vinotoka 1896. Štev. 28.

Pozor!

Kolikor vemo doslej, bode se naša slovenska šola v Velikovcu otvorila dné 25. oktobra. Natančnejši vspored objavimo v prihodnji številki, ki izide v slavnostni obliki. Slovenske stariše velikovške okolice opozarjamo, da svoje otroke oglasijo za našo šolo!

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

napravi

v nedeljo dné 18. oktobra 1896, ob 3. uri popoludne

javen shod

na Brdu ob blaškem jezeru

v gostilni pri gosp. Čebulu.

Ob ugodnem vremenu na prostem.

Dnevni red:
1. Nagovor predsednika.
2. „Zakaj se zdaj gre?“
3. O naših šolah.
4. Nasveti.
5. Prosta zabava in petje.

Slovenski kmetje, udeležite se tega shoda vsi!

Odbor.

Nekaj volilne statistike.

Zdaj po končani volilni borbi, ki se je tako sijajno obnesla za nas koroške Slovence, ne bode odveč, da si ogledamo bolj natanko s številkami volilne razmere z ozirom na slovenski národ, ki prebiva po Koroškem. Tak pogled mora nam biti v spodbudo gledé tega, kar smo po vstrajnem delu že dosegli; iz njega pa se bo tudi pokazala marsiktera rana, ki jo moramo zaceliti, ako hočemo, da se razvija slovenski rod koroški k zdravemu vspešnemu delovanju.

Ako izpustimo čisto nemško občino Pustrico in ponemčeni trg Guštanj, oba v velikovškem okrajnem glavarstvu, so stopili Slovenci na 70 voliščih v volilni boj, kojega proga se razteza od Spodnjega Dravberga po celi Koroški do Šmohora. Popolno zmago smo si priborili na 48 voliščih, t. j. 68·57%; popolnoma propali smo v 18 občinah ali v odstotkih 25·7%; deloma zmagali in deloma propali pa na 4 voliščih, kar znaša 5·7% vseh volišč. Ako štejemo občine, kjer je bil deloma propad, na obe strani, potem imamo 70% zmagonosnih, in 30% propalih volišč. Deloma zmaga, deloma propad je bil v Grebinju (7 naših, 1 nasprotnik), v Kotljah (1—1), v Smerčah (4—1) in v Rikarjivesi (1—3). Čisto smo propali v teh-le 18 občinah: Tinje, Bistrica v Rožu, Borovlje, Glinje, Podljubelj, Slovenji Plajberg, Dolčja ves (Žihpolje), Grabštanj, Poreče, Št. Tomaž, Trdnja ves, Vetrinje, Žrelec, Vrba, Škočidol, Marija na Zili, Podklošter, Blače. Iz tega se vidi, kje se mora še delati in dela bo dosti, ako hočemo pri bodočih državnozborskih volitvah kaj vspeha doživeti.

Posebno odlikovala sta se dva okraja: Velikovški in na Zili. Velikovško glavarstvo, od nekdaj že naša trdnjava in naš ponos, je letos kar najsijajnejše pokazalo svoj národni značaj. Kakor bi rezal, je šlo vse gladko, jedna občina za drugo je zmagovala, „korak za korakom, možak za možakom“ stopale so dobro izurjene volilne čete na volišče — bojišče. Samo jedna, recimo še enkrat, samo jedna občina — Tinje — je šla tukaj popolnoma v izgubo, in v treh (Grebinj, Kotlje in Rikarjaves) smo le deloma zmagali. Vse druge 24 občine so bile naše! — Isto tako vrlo so se držali gornji Rožani (sodnija Rožek): 5 občin z 21 volilnimi možmi imajo v 4 občinah z 19 volilnimi možmi zmago. — Nič manj hvale vredno se je volilo po Žiljski dolini, kjer se je nasprotnikom posrečilo samo v Podkloštru in Blačah prodreti. Vse druge občine so volile slovensko-národno. Pod sodnijo Beljak spadajo tri slovenske občine. Bekštanj je naš, liberalna pa Marija na Zili in Vernberg.

Tudi v celovški okolici se je marsikaj zgodilo, kar kaže, da je tudi tam mogoče, zbuditi zaspani národ in ga navdušiti za slovenski program. Poglejmo občino Šmihel (Pokrče), kjer razsaja že glasovita Mac-Nevinova kuga na parkljih in gobcih. To je bilo prej pravo gnjezdo nemškutarije; prišel je pravi mož in zmaga naša je sijajna. Za malo glasov smo propali na Žihpoljah (Dolčjaves), samo za jeden glas v Št. Martinu tik Čelovca in v Vetrinju. — Najslabši izid volilne borbe ima brez ugovora zapisati spodnji Rož, nekdaj trdnjava slovenska. Spominjamo se še, ni dolgo od tega, da je volilo izmed 8 občin tega sodnega okraja 7 národno z 20 volilnimi možmi in samo jedna (Borovlje) nasprotno s 5 glasovi. A kako je bilo letos? Pet občin s 17 volilnimi glasovi so pridobili nasprotniki, samo tri občine so ostale naše in poslale 8 volilnih mož v Celovec. Ravno iz tega kraja pa dohajajo pritožbe o nepravilnem postopanju okrajnega glavarja Mac-Nevina, ki je osebno vodil prvotne volitve.

Vse slovenske občine koroške imajo skupaj 257 volilnih mož in sicer: Velikovško glavarstvo 108, celovško 72, beljaško 60, šmohorsko 13 in volšpersko 4. Tako nas je razkosala in razcepila kruta liberalna roka. Izmed teh 257 volilnih mož je bilo pri letošnjih volitvah našincev 191 ali nad 74%, sicer lepo število. Vendar je bilo še 66 odpadnikov t. j. dobrih 25%. Jedna četrtina koroških Slovencev je tedaj še v nemškutarskih in deloma v nemških rokah.

Oglejmo si števila o volilnih možéh bolj natanko po glavarstvih in sodnih okrajih. Prvo mesto zavzema, kakor ni drugače pričakovati, tudi v tem oziru okrajno glavarstvo velikovško ali Podjunska dolina. Ta šteje 108 slovenskih volilnih mož.

Od teh je volilo 101 ali 93·5% naše kandidate, in samo 7 t. j. 6·5% jih je bilo kukavic, ki so glasovali za „bauernpuntarje“. Z vstrajnim delom bi si mogli pridobiti še teh 7 glasov! Velikovško glavarstvo ima 4 sodne okraje, ti so: Doberla ves, Kapla, Pliberk, Velikovec. Izmed teh je poslala Kapla same národnjake kot volilne možе (8), Pliberk 43 in samo 1 odpadnika; iz velikovške sodnije je bilo 30 našincev in 3 nemškutarji, iz dobrolske pa 20 národnjakov in 3 kukavice iz Rikarje vesi. — Tudi v sodnijskem okraju celovškem imeli smo večino; kajti vseh sloven-

Podlistek.

Poboljšani črevljar.

(Pripovedka.)

Bil je nekdaj črevljar, ki je delal navadno v soboto zvečer čez polnoč, mnogokrat celo do jutra, ko so prihajali ljudje že od svete maše domov. V pondeljek je pa praznoval, kakor v naših časih marsikak nereden delavec; dà, še v torek sedel je mnogokrat v gostilni.

Pozno zvečer pride neko soboto dimnikar k njemu v hišo in ga prosi prenočišča. Čevljar dela, kakor bi ga ne slišal in šiva naprej. „Prosim vas, mojster, prosi dimnikar, dovolite, da prenočim pri vas. Prepozno je že, da bi mogel še domov.“

„Ne morem, soba je premala!“ odvrne črevljar.

„Saj mi ni treba mnogo prostora,“ prosi dimdikar dalje.

„Ne morem!“ zarenči črevljar zopet.

Dimnikar odide, ali ne gre iz hiše, ampak v kuhinjo; zleze v peč in kmalu zaspi.

Že je sijalo solnce v nedeljo zjutraj, črevljar je šival pa še vedno. Žena vstane in ga začne opominjati: „Peter, Peter, ali se ne bojiš Boga? Ljudje gredó že v cerkev, ti pa še delaš, kakor da bi bil delavnik.“ — „Jezik za zobmi, pamet nedeljska!“ zarenči na ta prijazni opomin čevljar nevoljen; „dosti imam še dela, zato moram še šivati“. Žena gre v cerkev. Ko pride po maši domov, najde moža še na stolu pri delu. Med vratmi se ustavi in reče: „Za Božjo voljo, Peter, pusti vendar delo.“ Črevljar pa začne znova preklinjati in šiva dalje. Žena odide v kuhinjo, da zaneti ogenj v peči. Ko se vrne v sobo, vidi moža še vedno pri delu. Razjezi se še bolj in reče: „Ali še ne bo konec delu? Brezbožni človek, gotovo pride še vrag po te, ker nočeš ubogati!“ Med tem pa je začelo goreti v peči, ogenj začne peči dimnikarja, ta se zbudi, skoči po konci, ravno ko je žena spregovorila one besede. Ker je pa bila peč prenizka, jo podere ko plane kvišku, in skoči v sobo. Črevljar se ustraši, misli, da pride res hudoba sama ponj, ubije okno in skoči na ulico. Dimnikar ni imel časa, da bi premišljeval, kam treba uiti, marveč kar skoči za njim. Žena sama je vsa prestrašena in misli da se je spolnilo njeno prerokovanje, teče torej za dimnikarjem in vpije na vse grlo: „Hudoba, prosim te, ne vzemi mi moža! Mož, teci, teci, prekrižaj se!“

Tako so tekli vsi trije do sredi vasi, kjer je stalo še mnogo ljudij. Tu se ustavi črevljar ves spehan, dimnikar ostane tudi in spoznata se med glasnim smehom zbranega ljudstva. Od tega dné naprej pa črevljar ni šival več v nedeljo in ni več praznoval pondeljka in dobro mu je bilo!

Fr. H—n.

* * *

Duhovnik iz Istre. V kapelici tržaškega pomorskega zdravišča je doslej daroval sv. mašo ob nedeljah in praznikih vl. g. župnik Hrovatin od Sv. Jakoba. Zadnji čas pa je imel vl. g. župnik mnogo drugih opravil, da ni mogel darovati sv. maše, niti mogel dobiti drugega duhovnika. Zato se obrne do premil. škofa msgr. Šterka s prošnjo, naj bi blagovoljno preskrbeli kojega duhovnika. Premilost. škof so odgovorili: „Nikar ne skrbite, pošljem duhovnika, ki je te dni došel iz Istre v Trst.“ In minulo nedeljo je res daroval sv. mašo „duhovnik, ki je te dni došel iz Istre v Trst“, in ta duhovnik je bil premilostljivi škof sam. „Ed.“

Kaj je „bilijon“? Jeden milijon milijonov imenujemo bilijon. Kako urno to besedo izgovorimo ali zapišemo, toda nihče bi v svojem življenju ne mogel šteti do bilijona. Le pomislimo. Človek v jedni minuti našteje do 160 ali 170, pa recimo, da ima kdo toliko gibčen jezik, da bi v minuti štel do 200. Naštel bi torej v jedni uri 12.000, v jednem dnevu 288.000 itd. Recimo, da bi bil prvi človek Adam začel šteti in bi vedno naprej in naprej štel do danes, — a do bilijona bi danes ne bil še naštel, kajti za to je treba 9512 let, 34 dnij, 5 ur in 40 minut.

Smešničar.

* Župnik: „Miha, žganje je tvoj največji sovražnik.“ — Miha: „Ali ne pravi sv. pismo, da moramo svoje sovražnike ljubiti?“ — Župnik: „To je res; tega pa ne pravi, da jih moramo požirati.“

* Sodnik proti zatožencu: „Vi ste obsojeni na 14 dni zapora; imate kaj proti temu?“ — Zatoženec: „Nekaj malega. Jaz imam doma ženo in pet otrok; ali bi se ne dalo, da bi šel po nje in bi vsi skupaj prestali kazen v dveh dneh?“

* Zdravnik ženi: „Namažite otroku noge z dobrim žganjem, to mu bo noge vtrdilo.“ — Žena: „Ali je res, gospod zdravnik? Mojemu možu zmirom noge od žganja — oslabijo!“

skih glasov je 47, izmed teh je bilo 26 národnih in 21 nasprotnih. Razmer v spodnjem Rožu smo že omenili. — Zgornji Rožani so se skazali, kakor že rečeno, prave korenjake: od 21 glasov sodnega okraja rožeškega je bilo 19 národnih in samo 2 nasprotna. — V beljaški sodniji smo imeli 8 národnih glasov in ravno toliko odpadnikov; istotako v Podkloštru 9 našincev in 9 nemčurjev. — Šmohorska sodnija je poslala 11 Slovencev in 2 odpadnika, Trbiž pa same Slovence (5). Tudi vsi 4 glasovi slovenski Št. Pavelske sodnije so bili národni. — Slovenci prebivamo po Koroškem po 12 sodnijah. Izmed teh smo imeli večino proti odpadnikom v 9 sodnih okrajih, v dveh je bilo ravnoglasje, in samo v v enem (Spodnji Rož) smo bili v manjšini (8 proti 17).

Konečno moramo pridejati še nekaj značilnih opazek. Prvič je omeniti primerno živahno udeležbo že pri prvotnih volitvah. Tako na pr. je prišlo v Prevaljah, kjer se voli 11 volilnih mož 153 izmed 185 zapisanih volilcev; v Klobasnci, 90 izmed 128, v Kotljah 40 od 54, v Podkloštru 135 od 219, v Straji vasi 110 od 176 itd. V drugo pa je vse hvale vredna in kar vzorna bila disciplina pri volitvah samih: po vsem Koroškem nobeden slovenski volilec ni izostal, vsi so prišli; nobeden se ni izneveril na dan volitve, vsi so stali trdni kakor skale naših gorá in so glasovali brez pomisleka za národne kandidate. Ta disciplina se je pokazala posebno tam, kjer smo že poprej vedeli, da ni mogoče zmagati, to je v Čelovcu in Beljaku; tudi tukaj prišli so vsi in volili, kakor jim je velela národna probujena zavest. Priborili so si častne manjšine in pokazali na ta način, da Slovenci še živimo in se ne udamo. In tako smemo sklepati ta pregled s tem-le stavkom: Letošnje deželnozborske volitve pomenjajo za koroške Slovence faktičen in moraličen uspeh, ker smo pridobili k dozdanjima 2 poslancema še enega, podrli nasprotnika našega dr. Abujo in ker so se vršile volitve s tako uzorno disciplino, ki je še nismo doživeli. Mi vstajamo! — Bog daj srečo še pri bodoči državnozborski volitvi! —e—

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovško šolo.) Č. g. župnik Al. Ledvinka v Škocijanu 20 kron; uzorni rodoljub župan Miha Ladinik na Djekšah 4 krone; slovenski Korošec iz ogorčenosti do postopanja celovškega „harambaše“ zoper číslanega in spoštovanega korenjaka Martina Štiha podaril je za velikovško šolo 20 kron; „od nekod“ iz gorenje Rožne doline smo prejeli 60 kron. Skupaj 104 krone. — Prisrčna hvala. Živeli nasledniki!

Iz Celovca. (Deželnozborske volitve.) V mestih in trgih ter v velikem posestvu se konservativna stranka ni udeležila volitev; izvoljeni so torej sami nasprotniki, t. j. liberalni nacijonalci ali nacijonalni liberalci, kar je na zadnje vse ena in ista figa. Udeležba je bila povsod bolj pičla. Izvoljeni so: V Celovcu dr. J. Lemiš in dr. Metnic; v Beljaku K. Ghon; za Velikovec-Železno Kaplo-Pliberk J. Plavec; za Breže-Hüttenberg-Staridvor F. Ehrenwerth; za Šmohor-Naborjet-Trbiž F. Wirth; za Špital-Sovodenj dr. Steinwender; za Št. Vid-Trg dr. Prettner; za Volšberg-Št. Pavelj-Sp. Dravberg E. Herbert-Kerchnawe. — V trgovinski zbornici celovški: Hillinger, Hinterhuber in Umlauft. — V velikem posestvu: Aichelbug-Labia, L. Goës, dr. A. Lemiš, A. Lodron, dr. J. Luggin, P. Mühlbacher, S. Rainer, knez H. Rosenberg, H. Sternek, E. Kampel.

Iz Otoka. Letos smo tukaj praznik sv. rožnega venca prav slovesno obhajali. Blagoslovili smo namreč v mali cerkvi dva popravljena oltarja in sliko sv. rožnega venca. Cerkvene stene je po ceni in pravilno popravil domači zidar Berdnik, oltarja naš slavnoznani podobar A. Progar, pomenljivo sliko sv. rožnega venca na steni pa akademični slikar L. Grilc. — Potreben iznesek okoli 450 gld. so večinoma domači farmani darovali; zlasti se morajo 2 dobrotnice, Tušinja in Ragosnica, drugim v posnemo imenovati, kajti dala je vsaka 110 gld. gotovih in sveče, na vrh pa še precej smodnika, da smo z možnarji streljati mogli. — Hvala prisrčna gospodu dekanu, milostnemu korarju g. dr. Somer-ju za njih pot, trud in njih lepe besede; hvala darovalcem in vsakomur, ki je k tej sicer priprosti, pa mili slovesnosti kaj pripomogel.

Iz Kotmarevesi. („Davica“ — pri nas!?) Poredni ljudje trdijo, da sl. c. k. uradi za nas Slovence premalo skrbijo. Mi Kotmirčani smo nasprotnega mnenja; kajti za nas skrbé še celo — preveč. Za to pa se imamo zahvaliti jedino le svojim sosedom Vetrinjčanom. Tam je „razsajala“ pred kratkim hudomušna „davica“. Zadavila sicer nobenega ni, pa vendar so nekje v Celovcu trdili, da je bila prava pravcata „davica“. Pa naj bo temu kakorkoli že; resnica je, da se je v Celovcu menilo, da se je po vetrinjskem shodu „davica“ najbrž obrnila proti zahodu — v kotmaroveško občino. Zato je g. okr. zdravnik vetrinjski dné 2. oktobra t. l. naznanil našemu občinskemu uradu, da pride dné 3. oktobra t. l. v Kotmaroves in se osebno prepriča, kako je kaj z našim zdravjem. Pristavil je še svojemu pismu, da bode o tem svojem uradnem potovanju poročal na sl. c. k. okrajno glavarstvo celovško. Samo mimogredé naj omenim, da je bilo za 4. oktober t. l. napovedano zborovanje tukajšnje podružnice sv. Cirila in Metoda. No, g. zdravnik je res prišel, a ker smo bili po postavi zadosti „zdravi“, je zopet odšel in omenjeno zborovanje — ni bilo prepovedano. Mi smo sicer jako hvaležni slavnim oblastnijam za skrb, ktero imajo za nas, vendar pa si dovoljujemo vprašati, kdo da plača stroške takih čisto nepotrebnih zdravniških potovanj?! —r—

Iz Beljaka. (Slovenskim volilnim možem beljaškega okraja.) Lepo je v družinski hiši, če so vsi jedini in zložni, ker tako zamorejo mnogo vspešnega storiti. Prav lepo je bilo tudi tu pri nas na 21. dan meseca septembra t. l., kajti slovenski beljaški okraj z malimi izjemami je bil složen in jedin. Težko je bilo se nadejati, da bi prišli vsi slovenski volilni možje, ko je bilo vendar že popred znano, da ne zmagajo, ker nemški konservativci, ki so bili z nami združeni, niso pridobili nobenega glasú med svojimi. Ali vendar je vseh 27 mož držalo svojo mož-besedo ter prišlo na volišče in oddalo glasove našima slovenskima kandidatoma gg.: Rutarju in Vidmanu. Veseliti je moralo vsakega rodoljuba, ko ni videl po volitvi pri naših nobene nevolje ali žalosti. Oni so hoteli le pokazati, da še živimo in bomo živeli. Prepričani naše poštene stvari in v svesti si, da storijo svojo dolžnost, šli so volit. Nepopisljivo navdušenje in veselje se je vnelo, ko smo se vsi skupaj zbrali pri nekem prav postrežljivem gostilničarju. Tu ni nehalo navdušenih govorov in napitnic. Vstrajali smo skupaj do pozne noči in se potem razšli z največjo nado, da bode v prihodnje bolje. Obupati je bilo že skoraj delujočemu rodoljubu, ko je videl, da Slovenci ne zmagajo in tudi pri prihodnji priliki brez Nemcev ne; obupati je bilo že človeku, ko je slišal, kako nasprotniki delajo zoper cerkev, škofa, duhovnike in nas Slovence, ko je zapazil, s kakšnimi lažmi, obrekovanjem itd. rujejo zoper nas, in ko je videl, koliko je še na naši strani zaslepljenih, zapeljanih, in reči moramo naravnost, od nasprotnikov zdivjanih ljudij, ki so zoper nas. Pa vendar potrtega rodoljuba nekaj tolaži, namreč to, da smo jedini in složni bili, kar nas je bilo; ravno to ga ojači in vse druge navduši še k nadaljnemu delovanju. Predragi slovenski možje! ostanite še zanaprej tako složni in stanovitni in delujte zanaprej še tako, da se še druge občine, ki še niso naše, prebudijo in se iztrgajo iz nasprotnih rok. Možje vrli, vi pravi stebri našega katoliško-slovenskega gibanja in delovanja, bodite prepričani, da na vas je ponosen in gleda ves slovenski svet; hvala vam in slava vam! Bog vas živi! Ne udajte se! Bog in národ! —r.

Od več krajev. (Po volitvah.) Vidiš, da ni nič izdalo; zakaj si s temi duhovniki in Slovenci volil, saj sem ti že naprej povedal, da bomo mi liberalci zmagali, pravi naš nasprotnik! Zdaj se pa ne smeš več med gospode v mestu prikazati, ker te je sram, reče drugi; kako te bo gledal in oštel zdaj tvoj župan, če prideš k njemu in ga poprosiš, da ti napravi kak „cedelc“ ali nek „unteršrift“, govori tretji vaški liberalni premodri modrijan našemu slovenskemu volilcu. In zares slišiš te in enake pogovore skoraj v vsaki občini, kjer nasprotniki gospodujejo. Včasi se pa še najde nekdo, ki pravi, no pa res je to, zakaj bom hodil volit, saj nič ne izda in če ne grem, se vendar izognem marsikteri godli svojega župana; raji pridno doma ostanem. Prijatelj dragi! Počakaj malo! Ali ne veš, da si bil na vesti, ktero še vendar imaš, zavezan, iti k volitvi in pokazati, kdo si in kaj si, in voliti, kar ti je tvoje katoliško-slovensko srce velevalo? Ko bi vsak volilec bil tvojih mislij, bi nas zmanjkalo, in bi nasprotniki rekli, da so jednoglasno zmagali in bi v svet trobili, da so oni sami gospodarji na naših tléh in da Slovencev sploh ni več. Storil si ti tedaj svojo dolžnost, ko si se volitve udeležil in tudi s tem Bogu dopadljivo dejanje in to dejanje ti bo Bog poplačal. Dragi moj! Le bodi trden in zanesljiv ter stanoviten, in pazi, da še druge pridobiš. Ja, pri liberalcih je bolje kakor pri Slovencih, tu je toliko piva in vina, da kar raz miz teče. „No, glej jih, imam še tri te »tolste« — smodke; druge sem že pokadil“, zareží se spet neki neznačajen Slovenec nad svojim značajnim sosedom volilcem. Ali, poslušaj in ne daj se pregovoriti. — Na liberalni strani so zmagale laži in zvijače, pivo in vino in smodke. Mi smo pa za orožje naše imeli besede resnice in pravice, ktera nam gre. Mi smo se lepo in častno vojskovali, nasprotniki pa večkrat z nepostavnimi sredstvi. Liberalna stvar, za ktero se porabljajo takšna sredstva in orožja, ne more se dolgo držati, enkrat mora pasti. Naša stvar pa, ker je poštena, pravična in sveta, mora zmagati. Mi hočemo naprej. Mi hočemo napredek. Napredek je pa za nas to, če se trdno oklenemo naše prve matere sv. katoliške cerkve in ne zabimo nikdar tudi druge naše slovenske matere! —??—

Iz Št. Jakoba v Rožu. (Nesreče. — Smrt.) Smrtnih nesreč letos pri nas ni manjkalo. Priden gospodar in krčmar v Velikej vasi p. d. Boštelje je zgubil jedinega svojega sina. Po noči domu gredé s Podkraja je siromak zablodel in tresnil črez Vertinovo peč, da je mrtev obležal. Rajnega truplo so našli še-le četrti dan po nesreči. Čez imenovano peč je že nekoliko ljudi padlo in smrt storilo; zato bi bilo treba ob kraju plot zagraditi ali pa gosto z grmovjem zasaditi. Ponesrečeni bil je priden in marljiv mladenič, vsega spoštovanja vreden, sladek up svojih nepotolažljivih starišev. Naj v miru počiva! — Izgubili smo tudi, kakor je „Mir“ že v posebnem dopisu lepo omenil, sedmošolca Kneza, sinu našega cerkovnika in pridnega kmeta po triletnej mučnej bolezni. Vsi smo ga čislali, ker je bil zmirom izglednega obnašanja in se jako pridno učil. R. i. p. Ker ravno omenjam nesreč, ki so nas zadele, moram pristaviti, da je izginila v Št. Jakobu kramarica in krčmarica gospa Horn, mati osmero otrok. Pogreša se že nekaj tednov. Nihče ne ve, kam je prišla. Žalostne hišne razmere so jej morebiti pamet zmešale, da je v Dravi smrt storila. —n—

Iz Št. Jakoba v Rožu. (Tatovi. — Semenj.) Tudi pri nas so se pokazali cerkveni tatovi. Pred nedolgim časom so vlomili v cerkev Matere Božje pri kapelici in odprli skrinjico za darila. K sreči se je nabiralnik že dan popred izpraznil, da ni bilo v njemu ne beliča, in tatovi so jo pobrali z dolgim nosom; ves njih trud je bil zastonj. Previden mežnar se jim gotovo ni prikupil. — V ponedeljek po prazniku Marijinega imena smo imeli letni semenj, posebno za živino. Škoda, da ni bolj znan po deželi. Prignalo se je do 200 glav goveje živine, nekaj konjev in ovenj, posebno mnogo ovc; jeden trop se je prignal celo iz Kranjskega črez Rožčico. Žal da je manjkalo obilo kupcev. Prodalo se je nekaj krav od 60 do 100 gld., volov do 100 gld. in čez. Prihodnje leto bi bilo želeti, da občina semenj poprej po časnikih razglasi, ker po deželi še ni dovolj znan. —n—

Iz Pokrč. (Katol.-pol. shod.) Pokrčani smo prišli že na glas po svoji kugi na gobcih in parkljih, ki je tudi „kriva“, da dné 9. avg. ni smelo biti shoda kat.-pol. in gospodarskega društva. Pa društvo se ni dalo za vselej pregnati. Komaj je prenehala kuga, prihitelo je zopet, da napravi shod in podá nam slovenskim kmetom potrebnega in lepega nauka. C. k. okr. glavarstvo je poslalo k shodu za svojega zastopnika g. Morica, p. d. Cencija, obč. svetovalca in odbornika „bauernbund“-a. Prvi g. govornik nam je pokazal, kako dandanašnji razsaja kuga ne samo na gobcih in parkljih, marveč še druga kuga, ki je mnogo nevarnejša, t. j. liberalizem. Ta kuga je nam že neizmerno mnogo škodovala in spravila zlasti kmetski stan takorekoč na kant. Vrli posestnik B. je s kratkimi pa jedrnatimi besedami zavrnil liberalne čenče, da naj se duhovnik ne meša v politiko. Če duhovnik v cerkvi oznanjuje resnico in pravico, bode se gotovo tudi zunaj cerkve potegoval zanjo in za našo pravico, časni in večni blagor. Isti predmet razpravljal je nekoliko širše in sicer z ognjevitimi besedami, ki so segale vsem poslušalcem kar do živega, še tretji govornik, ki je govoril i o šolah in pokazal, kako sedanje šole ne dosežejo svojega namena. G. domači župnik je v jedrnatem govoru zavrnil blebetanje naših domačih liberalnih nasprotnikov, ki se repenčijo, da smo nasprotniki „napredka“, hočemo raboto, kalimo mir, in kar je takih čenč, ki se drugod že starim babam preneumne zdijo, s kterimi pa se radi šopirijo naši „razsvitljeni“ (?) liberalci. Ravno isto je še bolj osvetlil tudi zadnji govornik. Na to se je izrekla od strani kmetov želja zaradi semnja v Celovcu. Predsednik shoda je obljubil, da se bodo gledé tega storili potrebni koraki. — Shod, ki je bil dobro obiskan in se je zvršil v najlepšem redu, se je zaključil s trikratnim navdušenim „živio“-klicem cesarju. Bilo je navzočih tudi več mož, ki niso našega mišljenja, ki so pa govore popolnoma odobravali. Pred shodom se je govorilo, da bodo prišli iz Grabštanja in Škofjega dvora tamošnji liberalci. Ni jih bilo; ne vemo, ali so se zbali, ali kaj. Škodovalo bi jim ne, da enkrat slišijo pametno besedo. — Vsa čast našim vrlim kmetom, ki so se pri zadnjih volitvah tako hrabro držali in ki so tudi zdaj prišli polnoštevilno na shod. Živeli! —§—

Iz Velikovca. (Naša volitev.) To vam je bil vesel dan dné 21. septembra! Naši volilni možje so prišli vsi do zadnjega, nasprotnikov le 6, namreč oba Tinjčana (Mežnar in Štrajhar), trije Rikarjevaščani (Incinger, Jernej in Sablatnik) in grebinjski župan Horner. Volitev je bila pri Lesnak-u. V volilno komisijo smo volili same našince gg. Fr. Muri-ja, župana Šumah-a, župnika Škerbinc-a

in Treiber-ja. Gosp. okr. glavar je imenoval v komisijo gg. župana Klokarja v Šmihelu in Mubija na Beli, ter liberalca Hornerja. Volilna komisija je izvolila predsednikom g. Muri-ja, ki je vodil volitev slovensko, samo na zahtevo okr. glavarja je dotično postavo moral prečitati tudi nemško. Zapisnikar je bil g. Treiber. — Volilnih mož je prišlo 107. Naša kandidata gg. Gr. Einspieler in Fr. Muri sta dobila po 100 glasov (dva naša glasa sta se razcepila), potem: V. Plešivčnik-Tempohar 7 glasov, Fr. Seifric-Miklavc 5 glasov, gosp. Fr. Treiber 1 glas, župan Papič 1 glas. Predno so volilni možje odšli na volišče, sta se jim predstavila naša kandidata gg. Einspieler in Muri. G. Muri je omenil v svojem govoru, naj volilci pridno pošiljajo prošnje v krajevnih potrebah in izrekajo svoje želje poslancem. Ko je bil izid volitve razglašen, zaoreli so po dvorani veseli „živio"-klici. Naj bodi Bog zahvaljen za tak preveseli uspeh! Slovesen je bil sklep volitve. Bila je dvanajsta ura in pri mestni farni cerkvi je zvonilo opoludne. Glasno smo odmolili angeljsko češčenje in tako volitev res katoliško sklenili. Slava vsem volilnim možem! Živela naša poslanca!

Iz Globasnice. (Novi zvon.) Dné 13. sept. so preč. g. Janez Marinič, prošt iz Dobrlevesi, slovesno blagoslovili 1382 kilogramov težek zvon. Zvon, kterega je po naročilu zavarovalnega društva „Unio catholica" vlil zvonar P. Hilzer v Dunajskem Novem mestu, je tako lepo in okusno izdelan, da se je vse čudilo. Kakor se čuje, so se vse občine v okolici zavarovale, da bi v slučaju, ko bi zvonovi popokali, dobile tudi tako krasne zvonove.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Državni zbor se je zopet zbral dné 1. t. m. Kar v prvi seji je finančni minister predložil proračun za prihodnje leto in ga pojasnil v dolgem govoru. Več o njem povémo prihodnjič. Obravnavali so o več predlogih gledé národnih razmer na Češkem, o pomoči za one kraje, ki so trpeli po toči itd. — Deželnozborske volitve so sedaj po večini kronovin končane. Pokazale so, da hitro nazadujejo liberalci, ki so izgubili nad 30 mandatov. Na njih mesto stopili so ali nacijonalci, ki pa niso dosti boljši od liberalcev, ali pa krščanske stranke. Najbolj bodo liberalci pa gotovo pogoreli na Nižje-Avstrijskem. — Pri dopolnilni volitvi dné 29. sept. na mesto pokojnega poslanca K. Klun-a je bil izvoljen gosp. dr. Iv. Šušteršič s 165 glasovi. Njegov protikandidat dr. V. Gregorič je dobil 102 glasa. — Blizu Oršove so v nedeljo 27. sept. vpričo našega svitlega cesarja, kralja srbskega in rumunskega na Donavi odprli nov kanal „Železna vrata". Zaradi velikih skal v reki je bila vožnja tam doslej zelo nevarna, deloma celo nemogoča. Sedaj bode promet zelo olajšan. Od tod je šel naš cesar v Bukarešt, kjer so ga sprejeli zelo slovesno. — Na Ogerskem še prav nič niso odjenjali framazoni in židje od sovraštva do katoliških duhovnikov. Zdaj kujejo novo postavo, po kteri bo duhovnikom popolnoma prepovedano, delati pri volitvah za katoliške kandidate. Seveda, kar je vsakemu cunjarju in pritepencu na Ogerskem dovoljeno, to ne sme biti dovoljeno duhovnikom. To je svoboda! Pa kedar je žakelj prepolen, se odveže, in tako bo tudi na Ogerskem. Katoliška zavest, jedenkrat probujena, se ne dá več zadušiti.

Druge države. Ruski car je še vedno na popotovanju. Obiskal je angleško kraljico in se potem podal na Dansko. Sedaj se je podal v Pariz, kjer so ga zelo slovesno vsprejeli. Greni mu pa veselje potovanja to, da nikjer ni varen pred napadi anarhistov, ki tú in tam lahko vržejo kako bombo in ga tako spravijo tijá, kjer ni več muh! — V turški prestolnici Carigradu sedaj vlada potrtost in negotovost. Celo mohamedanci že odpošiljajo iz Carigrada svoje družine, boječ se, da pride do kakega hudega klanja in ropanja. Zadnje dni zaprli so več veljavnih Turkov, med drugim tudi 20 častnikov, ker so razširjali neki oklic proti sultanu. Gotovo jih na tihem spravijo s sveta.

Gospodarske stvari.

Svoji v kmetijsko šolo svojih!

Piše se nam: V avstrijskih deželah, v kterih Slovenci prebivamo, se nahaja pet šol, namenjenih strokovni izobražbi sinov kmetskih starišev. Te šole so: deželna vinarska, sadjarska in poljedelska šola kranjska na Grmu pri Novem mestu, dež. km. šola v Gorici na Primorskem, dež. poljedelska šola v Grotenhofu pri nemškem Gradcu, dež. vinarska in sadjarska šola v Mariboru na Štajerskem in šola c. k. kmetijske družbe koroške v Celovcu z le zimskim poukom. Med temi šolami, ktere so namenjene strokovnemu pouku slovenskih sinov (v Celovcu in Grotenhofu sevéda šele v drugi vrsti) ste le dve, v kterih se slovensko poučuje: ona na Grmu in v Gorici. V Grotenhofu se poučuje samo nemški. In vendar plačujejo vse deželne naklade tudi slovenski štajerski kmetovalci ravno tako, kakor jih plačujejo nemški. In ne samo to. Zgodi se rado tudi, da se tú zaničujejo slovenski učenci zavoljo slovenske národnosti. Na deželni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru je za slovenske učence toliko jezikovne milosti, da se morajo oni, ako nemški ne znajo, še le celo leto, v tako zvanem pripravljalnem tečaju nemščine učiti. Kedar se slovenski mladeneč v tem tečaju nemščine priuči, potem šele zamore strokovnega pouka, kteri se izključivo v nemščini deli, deležen postati. Toraj za to, da se zamore bistroumni slovenski mladenič na deželni šoli naučiti, kako gre ameriške trte cepiti, kako pravilno vinograde, sadovnjake itd. zasajati, mora slovenski učenec te šole šele celo leto v pripravljalnem tečaju sedeti, namesto da bi šole, kakor nemški učenec, le v dveh letih dovršil, ter tako svojim starišem stroške za eno, to je za tretje leto prihranil. Na šoli c. k. kmetijske družbe v Celovcu ni za učence slovenske národnosti nikake najmanjše jezikovne milosti. Kdor ne zna „tajč", za tistega ta šola takorekoč niti ne obstoji, in naj bode še tako bistroumen, še tako pouka željen. Sicer pa pouk na tej šoli ni Bog vé kaj vreden. Poučuje se v nji le v zimskem času, in svojega lastnega gospodarstva niti nima. Kmetijska šola brez lastnega gospodarstva podobna je pa rokodelcu, kteri niti svojega orodja nima. Štajerski in koroški slovenski gospodarji, kteri si želite, da se vaši, gospodarstvu namenjeni sinovi v vseh tistih panogah kmetijstva izobrazijo, ktero umni kmetovalec danes vedeti mora, pošiljajte svoje, gospodarstvu namenjene sinove v kmetijsko šolo svojih. Pošiljajte jih posebno v kranjsko šolo **na Grm**, ktera je tako urejena, kakor mora kaka nižja kmetijska šola dandanes sploh biti urejena, v kteri se učenci tudi vseh predmetov spodnje realke učé in k vsestranskemu poštenemu vedenju prvič v verskem in drugič v národnem smislu navajajo. Pouk na tej šoli prične se še-le 3. novembra. Torej svoji k svojim; svoji v kmetijsko šolo svojih!

Novičar.

Na Koroškem. Premeščeni so gg. notarji: J. Fresacher iz Velikovca v Beljak; J. Rainer iz Podkloštra v Velikovec; R. Bračko iz Žel. Kaple v Podklošter. — Nemško kat.-pol. društvo je imelo dobro obiskan shod v Karnskem gradu; da je bil na mestu, kaže javkanje in pridušanje „Slobodnih glasov". — V Celovcu otvorijo dné 25. t. m. novo dekliško šolo, ono za fante pa razširijo. — V Prevaljah so opustili že velik del fužin in odslovili mnogo delavcev, druge so premestili v Donavice. S tem so Prevalje mnogo trpele; mnogo rokodelcev, obrtnikov itd. zgubi s tem kruh. — „Bauernzeitung" se je v zadnji številki hudo razkoračila nad „Mir"-om. Dokaz, da pišemo prav! Ravno tam objavlja gosp. J. Arnejc-Hajnžele neko pismo na naš naslov. No, odgovora ne ostanemo dolžni, le malo potrpite! — Od Globasnice do Dobrle vesi zgubila se je v nedeljo večer (4. oktobra) kolesarska zračna sesalka (Luftpumpe); kdor jo je našel, prošen je lepo, da jo oddá proti primerni nagradi g. občinskemu tajniku v Globasnici.

Na Kranjskem. Dné 20. sept. je praznoval, kakor smo že zadnjič omenili, zasluženi slovenski rodoljub blag. gosp. notar Luka Svetec v Litiji sedemdesetletnico svojega rojstva. S pokojnim Bleiweisom je stal v prvi vrsti onih zaslužnih mož, ki so se rodoljubno trudili za probujanje slovenskega národa. Ob sedemdesetletnici zbralo se je okrog še čilega starčka mnogo njegovih častilcev. I mi želimo: Še na mnoga leta! — Danes in jutri dné 10. in 11. t. m. otvorijo v Ljubljani s posebno slovesnostjo „Národni dom". Te pomenljive slavnosti bi se bilo udeležilo gotovo tudi več koroških rodoljubov, kterim pa se je storila udeležba nemogoča s tem, da se je slavnost napravila tako, da se je prosti národ ne more udeležiti, in do samih „frakov" ter svilnatih kril jo Korošci vkljubu najboljši volji še nismo mogli pritirati! Mislili smo, da mora „Národni dom" v Ljubljani, kot središču **cele** Slovenije, biti namenjen vsemu národu, tudi priprostemu, ki ni obdarovan z bogastvi tega svetá, in ne samo nekterim privilegiranim stanovom in ljudem! Ko so se nabirali darovi v ta namen, obračal se je odbor večkrat s posebnimi pozivi do celega národa, sedaj, ko ga otvarja, pa taka izbirčnost! Če se je draga stavba zidala res le za poseben krog izvoljencev, naj bi jo bili dotični tudi sami plačali. Mi torej mislimo, da bi nikakor ne bilo od škode, ako bi se nam bila dala prilika, pripeljati k otvoritveni slavnosti „Národnega doma" v Ljubljano tudi nekoliko koroških kmetov-posestnikov, da bi se tam navdušili za slovensko stvar in potem doma delovali v tem smislu za obstanek in sigurnejšo bodočnost svojega národa. Slovenski Korošci nastopili smo v večjem številu in z dobrim vspehom že pri dveh slavnostih v Ljubljani, t. j. pri 25 letnici „Sokola" in pri slavnosti odkritja Vodnikovega spomenika, ter smo se prepričali, da so imeli ti pohodi vidne koristi v tem, da se je naš priprost oratar z lastnimi očmi mogel prepričati, da ni osamljen in da ne govori tega jezika le jedino on po deželi, marveč da se ga poslužuje tudi izobražena gospôda po mestih. Možje so začeli premišljevati, postali so ponosni sami na sebe in ostali so nam zvesti v borbi za naše svetinje do današnjega dné. Tako je bilo prej; žalibog, da postaja biti sedaj vse drugače. Ali bode pa táko zapiranje duri priprostejšemu ljudstvu o takih prilikah tudi v korist našemu národu, o tem nas bode učila bodočnost. — Mestna višja dekliška šola v Ljubljani, po občinskem svetu z veledušno podporo slovenskega mecena Josipa Gorupa ustanovljena in od visocega ministerstva za bogočastje in pouk potrjena, se otvori dné 1. novembra t. l. v Cojzovi hiši na Bregu št. 20, II. nadstropje. Podrobnosti sledé svoječasno. — Ustanovilo se je novo „podporno društvo delavcev obrtne družbe na Savi pri Jesenicah". Bog daj srečo! — Dné 17. sept. je šel 77 letni Janez Marolt v Korenem blizu Ljubljane v svoj sadunosnik, da bi hruške potrgal. Ko nekaj pozneje pride njegov sin na vrt, najde očeta na drevesu mrtvega, med vejami z glavo navzdol visečega. Bržčas se je starček spodrsnil in ubil. — Ljubljansko deželno sodišče išče dvanajst ciganov, ki se vsi pišejo Hudorović. Ti cigani so pobrali 14 konj in naredili nad 2000 gld. škode. Pred njimi ni nobeden bil varen. Nekteri člani te ciganske skupine so že zaprti pri ljubljanskem deželnem sodišču.

Na Štajerskem. „Národni dom" v Celji so po večini že dogotovili. Je res krasna in praktična stavba. Nektera národna društva so se že tja preselila. Slovesno ga otvorijo prihodnjo pomlad. — Na Golčki planini je odprlo slovensko planinsko društvo novo kočo. — Dobro obiskan misijon so imeli v Framu. — Hmeljarji imajo letos prav slabo letino. — V Rogatcu, ki ima sedaj 600 prebivalcev, so pred 60. leti bile samo štiri osebe, ki so znale nemški. Letos pa je pri deželnozborskih volitvah slovenski kandidat ondi dobil samo tri glasove. Res žalostno! — Dné 24. sept. ob 6. uri zjutraj je divjal vihar in naliv s točo po Škalah in velenjskih vinogradih.

Na Primorskem. Goriško politično društvo „Sloga" je imelo dné 1. okt. svoj občni zbor. — V Trstu je bila v nedeljo dné 27. sept. popoludne velikanska procesija s podobo žalostne Matere božje. Udeležilo se je okoli 70 tisoč vernikov, skoro samih Slovencev.

Po drugih deželah. Ženski shod je bil te dni v Berolinu. Iz vseh krajev sveta je prišlo kacih tri tisoč, seveda gosposkih žensk, ker druge ne utegnejo. Zborovale so 8 dnij, in govorov je bilo 96. To vam je bilo klepetanja! — Minuli teden so bili na Dunaju shodi avstrijskih krojačev, čevljarjev in mizarjev, in občni obrtni shod, na kterem je bilo zastopanih kacih 60.000 avstrijskih obrtnikov. Na teh shodih so se povedale raznovrstne misli, kako bi se dala ohraniti mala obrtništva. — V Geisenhajmu ob Reni ima neki posestnik trto, na kteri je letos 2000 grozdov. Razpeta je ob zidu ter zavzema 60 □ metrov prostora. Stara je 20 let. — Ogerski učni minister je ukazal zapreti 55 srbskih verskih šol, ker na njih učitelji ne dobivajo tolikšne plače, kakor jo zahteva šolski zakon in ker učitelji ne znajo madjarščine. Šole se seveda le zaradi tega zatvorijo, ker vlada hoče v dotičnih krajih osnovati madjarske šole za srbske otroke. Na Ogerskem mora vse služiti madjarizaciji, tako kakor n. pr. na Koroškem ponemčevanju.

Duhovniške zadeve v Krški škofiji.

Preč. g. J. Pogačnik, župnik v Kotljah, je dobil župnijo Timenico, župnijo Šmartin na Ravni pa tamošnji č. g. provizor J. Schmutzer. — Premeščeni so: Č. g. Flor. Kramar, kaplan v Otmanjah v Št. Janž na Mostiču. S sv. Višarij gredo čč. gg. Jan. Varmut za provizorja v Gorje, A. Sturm v Kellerberg, V. Limpel za kaplana v Hodiše. Č. g. J. Šnedic, kaplan v Hodišah, stopi zaradi bolehnosti v začasni pokoj. — Iz celovške škofije je izstopil znani župnik č. g. Zucco-Cucagna. Č. g. Ad. Hefter, provizor v Kellerbergu, gre v Inomost nadaljevat svoje študije. — Farni izpit so delali oni teden č. gg. Mat. Grm, ekspozit v Rajblju; Jan. Varmut in Ant. Sturm, kaplana na sv. Višarjah; V. Serajnik, kaplan v Tinjah; J. Svatoň, kaplan v Šmohoru; R. Perné, kaplan v Šmariji; K. Šivic, provizor v Preitenegu.

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku x. y. v Aleksandriji. Srčna hvala za poslano, ki pride čim preje na vrsto. Priporočamo se tudi za bodoče. Pozdrav!

Gosp. C. D. v L. Zavolj pomanjkanja prostora smo morali pouk o pregledovanju davčnega katastra odložiti za prihodnjič. Tudi več dopisov je zaostalo.

Vabila.

— **Društvo vednega češčenja v Celovcu** otvori letošnjo razstavo cerkvenih oblačil dné 15. oktobra (ne 13., kakor smo poročali zadnjič) ob 11. uri predpoludnem v domu kat. rokodelskih pomočnikov v Celovcu. Farnim predstojništvom se oblačila, za ktera so prosila, pošljejo po 19. oktobru. *Odbor.*

— **Podružnica sv. Cirila in Metoda za Škocijan in okolico** ima v nedeljo dné 18. oktobra ob 3. uri popoludne pri Majerju v Škocijanu svoj letni občni zbor z zanimivim vsporedom. Nastopilo bode več gospodov govornikov. Slovenci in Slovenke, pridite v prav obilnem številu. *Odbor.*

Z ozirom na poziv v „Miru“ št. 15. je za **nagrobni spomenik pokojnega gospoda profesorja Josipa Lendovšeka** daroval:

Gosp. dr. Silvin Hrašovec v Litiji 2 gld. 50 kr.

Loterijske srečke od 3. oktobra.

Dunaj	80	47	35	37	16
Gradec	69	55	78	43	54

Tržne cene v Celovcu

dné 1. oktobra.

Ime blaga	na birne gld.	na birne kr.	na hektolitre gld.	na hektolitre kr.
pšenica	4	90	6	12
rž	4	03	5	04
ječmen	—	—	—	—
oves	2	10	2	62
hejda	3	80	7	75
turšica (sirk)	3	32	4	15
pšeno (kaša)	7	20	9	—
fižol	5	20	6	50
repica (krompir)	—	90	1	46
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 20 kr. do 2 gld. 40 kr. **kislo** 1 gld. 40 kr. do 2 gld. 30 kr., **slama** po 1 gld. 40 kr. do 1 gld. 60 kr. meterski cent (100 kil). **Frišen špeh** je po 72 do — kr. kila. **maslo in puter** po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — **Vozne vole** plačujejo mesarji po 115 do 175 gld.

Naznanila.

Na prodaj je posestvo,

ki ima 20 birnov posetve, 10 oralov gozda, lepe travnike, vse blizo hiše, na ročnem obdelovanju. Ima tudi dosti paše za živino, ktere lahko preredi šest do osem glav čez zimo. Poslopje je v dobrem stanu in stoji na ravnem pri cesti. — Prodá za 3400 gld. Janez Briznikar p. d. Bavh v Vesci pri Glinjah. P. Borovlje na Koroškem.

Velika zaloga

kovanih železnih cevij za vodovode

po tovarniških cenah pri

Konradu Proschu v Celovcu,

tovarna za kmetijske stroje.

JAKOB GOVŽE, strugar,

Sušje pri Ribnici na Kranjskem,

priporoča v naročevanje razne strugarske izdelke, kakor **mesnice z lajšto, gladke in okrogle z ročo, male in velike krožnike in skledice, pasirirje, kladiva za meso tolči, male in velike valarje, stojala za svetilnice itd.**, vse iz trpežnega javorjevega lesa. Tudi ima v zalogi **ribežne za repo ribati** iz belega pleha v 10 vrstah z različnimi velikostmi luknjic.

Cenike pošilja na zahtevanje zastonj.

Franc Koritnik,

krojač

v Celovcu, Novi trg št. 9.

priporoča se p. t. občinstvu za **izdelovanje gosposke obleke in uniform** vsake vrste po najnovejšem kroju, dobro narejeno po nizki ceni.

Potrudil se bom vselej, da vstrežem svojim naročnikom. Spoštovanjem

Franc Koritnik.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljše, čudovito učinjujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti **protinu, trganju po udih** in **skrnini.** Steklenica velja 1 gld. 20 kr.

Stari konjak, izvrstno zdravilo za **želodčne bolezni** in proti **onemoglosti;** steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame **štiri** steklenice, pošljejo se mu franko.

Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

Kmetija s hišo in postranskim poslopjem

v Svetni vesi v Rožni dolini, vse v dobrem stanju, je na prodaj. Ima 20 birnov posetve, 14 oral gore in potrebne travnike. Več pove Jakob Hafner na Čežavi pri Žihpoljah (Maria Rain) na Koroškem.

Val. Wigele, prej Jožef Erlach

v Korpičah pri Beljaku, pošta Rekarja ves

priporoča svoje dobre:

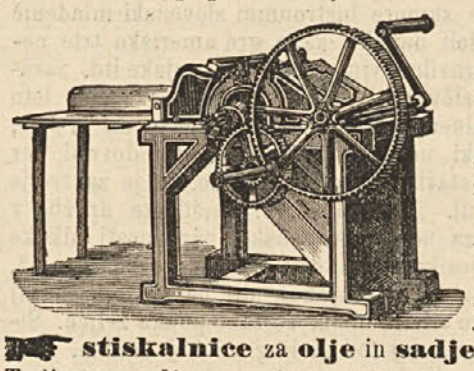

rezalnice za krmo, mlatilnice, **žrmlje, stiskalnice za zobe pri žagah,** vse železne dele za vodne žage,

stiskalnice za **olje** in **sadje** itd.

Tudi **popravlja vse stroje** točno in po najnižjih cenah.

Jakob Petschounik,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4

med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopperjevo prodajalnico

priporoča svojo **veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja,** kakor tudi **pravo rusko irhovino** po najnižji ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno **čevljarsko orodje.** — Izdeluje in prodaja najizvrstnejšo **mast in lak za usnje.** — Kupuje vsakovrstne **živinske kože za stroj** po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabi na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

Iz Ljubljane.

Blagorodni gospod pl. Trnkóczy v Ljubljani!

Pošiljatev Vašega izvrstnega zdravila sem z veseljem prejel. Ob jednem Vam pošljem 5 dolarjev, za kteri znesek mi blagovolite vnovič sledeča zdravila, ktera mi zelo pomagajo, poslati:

1 tucat	doktor pl. Trnkóczy-ja	kapljic za želodec.
2 zavitka	„ „ „	odvajalnih (čistilnih) krogljic.
1 tucat	„ „ „	cveta zoper trganje.
3 steklenice	„ „ „	zeliščnega soka.

Pozdravlja Vas Vam udani **Josip Schneller.**

Calumet U. S. Michigan, Severna Amerika, 23. mal. travna 1886.

Ta domača zdravila dobijo se najceneje **po pošti;** so mnogo let izkušena, z dobrim vspehom rabljena, narejena po originalnem navodilu doktor pl. Trnkóczy-ja, oblastnijsko potrjena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljše kakovosti, vedno sveže in s tisoči zahvalnih pisem jednakih zgorajšnemu.

Posebno so doktor Trnkóczy-ja

Maria Zell. **kapljice za želodec,**

krepčujoče, sliz raztvarjajoče, odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr

Doktor pl. Trnkóczy-ja odvajalne (čistilne) krogljice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitkov 4 gld. 75 kr.

Sok za prsi, pljuča in zoper kašelj

ali **doktor pl. Trnkóczy-ja planinski zeliščni sirup,** prirejan iz lahko pretvarljivega vapnikovega železa, pomirja kašelj, raztaplja sliz, polajšuje bolečine, boljša draženje pri kašljanju, pomnožuje slast do jedi, pospešuje kri, krepi in poživlja.

1 steklenica 56 kr., ½ tucata 2 gld. 50 kr.

Zoper trganje in revmatične bolečine

je **doktor pl. Trnkóczy-ja cvet zoper trganje** kot najboljše priporočilo proti bolečinam v križi, v rokah in nogah ter dobro gódi v okrepljenje in novopoživljenje po dolgi hoji, težkem delu itd.

1 steklenica 50 kr., ½ tucata 2 gld. 25 kr.

Vse te, kakor tudi vsa druga zdravila razpošilja na vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža

Ljubljana, Kranjsko.

Kathreiner-

Kneippova slatka kava

je kot primes k bobovi kavi

edino zdrava

kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je **treba paziti na izvirne zavoje z imenom**

Kathreiner

Važno

za **čevljarje, sedlarje, jermenarje** in **šivilje: najboljše** in **najcenejše šivalne stroje** vsake vrste, **posamezne dele** teh strojev in **igle** vsake vrste kakor tudi **železne blagajnice,** varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi **po ceni popravlja** v svoji **delavnici.** Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Tudi priporoča **najnovejša pnevmatična kolesa** (bicikeljne) v raznih velikostih in po najnižjih cenah.

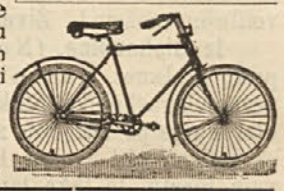

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod **„9132“, Gradec,** poste restante.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje,

Bogato ilustrovani 192 strani obsežni cenik v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastonj.

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 PRATERSTRASSE № 49.

Preprodajalci se iščejo.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti **skrnini, trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu** se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljše zdravilo proti tem boleznim.

Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštnine prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem **Chalzel N. Budimpešta,** 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš **„Mirakulin“** dobro prilegel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem **Fani Tuč v Geviču,** 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico **„Mirakulina“,** ker mi pomaga za protin v nogah. **Ter. Jahoda v Pragi,** 16. jun. 1896.

Pristno le z zgornjo znamko.

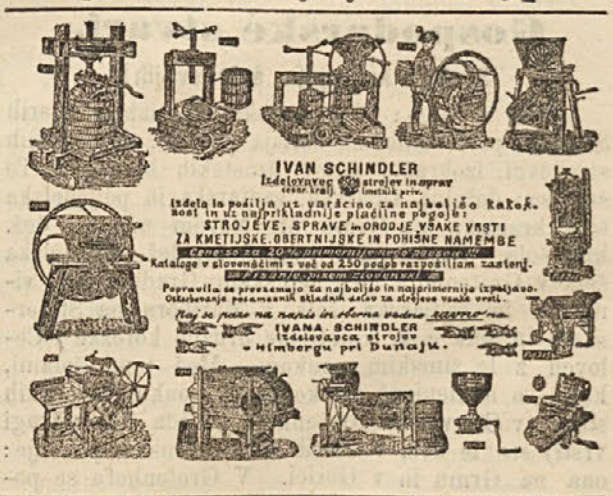

Lastnik in izdajatelj Gregor Einspieler, župnik v Podkloštru. — Odgovorni urednik Ivan Teršelič. — Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.